

İKİ YÜZLÜLÜK

Sadun Aren demokrasiyi şöyle tanımlar:

«Demokrasi, insanların uğradıkları ve ekonomik sömürüden kaynaklanan haksızlıklara karşı haklarını barışçı yollardan özgürce arayabilmeleri demektir».

Bizim demokrasimiz bu tanıma uyar mı?

Günlük yaşam uymadığını kanıtıyor. En son örneği, devlet hastanesinde çalışan dört laborantın başına gelenlerdir. Ek mesai-leri ödenmediği için haklarını aramak istemişlerdir. Yargı organına başvurarak ek mesai haklarının ödenmesi isteminde bulunmuşlardır. Yargıya başvurulduğunu duyan Bakan derhal, baskı mekanizmasını çalıştırmaya başlamıştır.

- Davanızı geri çekiniz. Çekmezseniz sizi sürerim, demiştir.

Laborantlar davalarını geri çekmediler. Savcı, laborantların haklı olduklarını kabul etmek ve ek mesailerinin ödeneceğini belirtmek zorunda kaldı. Laborantların haklılığı yargı organında kanıtlanmış oldu.

Durum bu olduğuna göre doğal olarak yapılması gereken özkonusu personele haklarının verilmesi idi.

Verilmedi.

Tersine dört hastahane çalışanı ayrı ayrı yerlere söküldü.

Anayasa'ya yazılmış:

«Demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti» diye.

Neresi demokratik?

«Hukuk» sözcüğü «hak» sözcüğünün çoğuludur. Bir ülkede hak varsa, huku da vardır. Hukukun üstün olduğu bir ülkede, Meclis'ten geçecek bir yasa ile bile bir hak alınmaz. Hukukun üstünlüğü yasaların üstünlüğü değil, insanın doğuştan sahip olduğu hakların ne pahasına olursa olsun savunulması ve korunmasıdır. İnsan hakları evrensel bildirgesinde anlatımını bulan temel

hak ve özgürlükler «Hukuk» kavramının içindedir. Hitler Meclis'te çoğunluğu sağlayarak tüm temel hak ve özgürlükleri geçersiz kılan yasalar geçirmiştir. Hitler'in yasaları Hitlerizm'i egemen kılarken, yani Nazizm'in üstünlüğünü sağlarken, Hukukun Üstünlüğü'nü yok ediyordu. Birey, Nazizm'in yasaları altında hakkını arayamaz, yani hukuka sığınıp korunma isteyemezdi.

Bizde sağlık bakanı yasaları da yargı organını da bir yana itti. Yargının bireye verdiği hakkı da tanımadı.

«Yasa da benim, yargı da benim, yürütme de benim» dedi. Başbakan kendine göre hesaplar içinde olabilir. Başbakan'a göre Hukukun Üstünlüğü boş ve anlamsız bir kavram da olabilir. Parti için dengeler, başbakan için dört laborantın uğradığı haksızlıktan daha önemli de sayılabilir. Ancak demokrasi diye diye demokrasi gömülmektedir. Bir yanda, «Bizde demokrasi vardır» diyerek dünyaya tafa satılırken, beri yanda hakkını aramak cesaretini gösterenlere kan kusturulmaktadır.

Bu iki yüzlülüğe son vermenin zamanı gelmiş olmalıdır.

4 Temmuz 1988